

CONSILIUL EUROPEI

COMITETUL MINIȘTRILOR

Rezoluția ResCMN(2002)5

privind aplicarea Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale de către România

*(adoptată de Comitetul Miniștrilor la 13 martie 2002,
în cadrul celei de-a 788-a Reuniuni a Delegațiilor Miniștrilor)*

Comitetul Miniștrilor, în baza articolelor 24, 25 și 26 ale Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale (numită, în continuare “Convenția-cadru”), și în prezența Statelor Părți ne-membre¹,

Ținând cont de Rezoluția (97) 10 din 17 septembrie 1997 care enunță regulile adoptate de Comitetul Miniștrilor referitoare la mecanismul de monitorizare prevăzut de articolele 24, 25 și 26 ale Convenției-cadru, în special regula 39² a Rezoluției (97) 10;

Ținând cont de regula de vot adoptată în contextul adoptării Rezoluției (97) 10³;

Ținând cont de instrumentul de ratificare depus de România la 11 mai 1995;

Amintind că guvernul român a transmis raportul național în cadrul primului ciclu de monitorizare în contextul Convenției-cadru, la 24 iunie 1999;

Având în vedere că, la invitația guvernului român, Comitetul consultativ a acceptat să transmită în România o delegație pentru a obține informații mai ample, și că această vizită a avut loc în perioada 19-21 iunie 2000;

Având în vedere că avizul Comitetului consultativ privind aplicarea de către România a Convenției-cadru a fost adoptat la 6 aprilie 2001, apoi transmis reprezentantului permanent al României și comunicat reprezentanților permanenți ai tuturor statelor membre, ca și reprezentanților Statelor Părți ne-membre, prin documentul CM(2001)91rev., și ulterior făcut public de către guvernul român;

¹ Bosnia-Herțegovina și Republica Federală a Iugoslaviei.

² Conform regulii 39 a Rezoluției (97) 10, «Comitetul Miniștrilor invită un reprezentant al fiecărei Părți ne-membre să asiste la reuniunile sale de fiecare dată când exercită atribuții decurgând din Convenția-cadru, fără a avea dreptul de a participa la adoptarea deciziilor.»

³ În contextul adoptării Rezoluției (97) 10, la 17 septembrie 1997, Comitetul Miniștrilor a adoptat și regula următoare: «Deciziile luate în baza articolelor 24.1 și 25.2 ale Convenției-cadru vor fi considerate adoptate dacă două treimi din reprezentanții Părților Contractante participante la vot, care să includă o majoritate a reprezentanților Părților Contractante autorizați să rezideze în cadrul Comitetului Miniștrilor, se pronunță în favoarea lor ».

Având în vedere că guvernul român a transmis comentariile sale scrise cu privire la avizul Comitetului consultativ într-un interval de patru luni după comunicarea avizului respectiv, aceste comentarii scrise fiind comunicate delegațiilor tuturor statelor membre și Statelor Părți ne-membre sub forma unui adendum la documentul CM(2001)91rev. din data de 27 noiembrie 2001;

Examinând avizul Comitetului consultativ și comentariile scrise ale guvernului român;

Luând, de asemenea, notă de comentariile altor guverne;

1. Adoptă concluziile următoare privind aplicarea de către România a Convenției-cadru:
 - România a depus eforturi lăudabile în favoarea minorităților naționale și a culturilor lor. În cursul ultimilor ani au fost constatate îmbunătățiri în ceea ce privește relațiile intercomunitare și promovarea unui climat de mai mare toleranță față de minorități.
 - Au fost adoptate un cadru instituțional și garanții juridice importante corespunzătoare unui număr de articole ale Convenției-cadru și altele sunt în curs, dar sunt necesare încă eforturi pentru a completa acest cadru și a veghea să fie integral aplicat în practică.
 - Eforturi suplimentare sunt necesare, mai ales, la nivelul presei, angajării în sectorul public și educației, domenii în care o atenție particulară va trebui acordată minorităților naționale mai puțin numeroase.
 - Cu toată hotărârea autorităților de a accelera integrarea socială a romilor, probleme reale există încă cu privire, mai ales, la actele de discriminare comise în numeroase sectoare ale societății și la dezechilibre socio-economice importante între un mare număr de romi și restul populației, ca și tratamentul lor de către unii reprezentanți ai ordinii.
2. Recomandă ca România să țină cont în mod corespunzător de concluziile enunțate în secțiunea 1 de mai-sus, ca și de diverse comentarii conținute în avizul Comitetului consultativ.
3. Invită guvernul român, în conformitate cu Rezoluția (97) 10 :
 - a. să continue dialogul în curs cu Comitetul consultativ;
 - b. să informeze permanent Comitetul consultativ cu privire la măsurile pe care le va lua pentru a da curs concluziilor și recomandărilor conținute în secțiunile 1 și 2 sus-menționate.